

سال دوم - شماره ۴ - زمستان ۱۳۶۵ شماره مسلسل ۸

نشریه گروه ادب فارسی دفتر تحقیقات و برنامه‌ریزی و تألیف کتابهای درسی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی نهانی؛ خیابان ایرانشهر شمالی ساختمان شماره ۴ وزارت آموزش و پرورش تلفن: ۸۳۲۰۲۱ تلفن توزیع ۸۳۱۴۸۱

مدیر داخلی: کامل احمدزاد

تولید: واحد مجلات رشد تخصصی

صفحه‌آرا: محمد پریسای - خالد قهرمانی دهبکری

یادی از:

استاد خلیل الله خلیلی

در اردیبهشت ماه ۱۳۶۶ استاد خلیل الله خلیلی شاعر بارسی گویی افغانستان در ۸۳ سالگی درگذشت. استاد خلیلی ۸ سال آخر عمر را در غربت و آوارگی گذراند. اشغال افغانستان او را از وطنش اواره کرد و شاعر تا آخرین لحظات عمرش با درد و اسف نابودی استقلال کشورش را شاهد بود و بر این درد و ماتم، مریمه‌ها سرود.

استاد خلیلی علاوه بر شاعری، محققی ارزشمند بود. معرفی آثار و تألیفات او و نیز بحث در باب اشعار وی، فرصتی دیگر می‌طلبد و امید است در یکی از نسخه‌های آینده رشد آموزش ادب فارسی به این مهم بپردازیم.

* * *

من در فروردین امسال در اسلام آباد پاکستان به دیدار استاد خلیلی رفتم.^{*} شعری که در همین شماره می‌خوانید آخرین سروده شاعر و ارجمندان همین سفر است. او به راستی عاشق ایران و پاسدار زبان فارسی در افغانستان بود. در گوشة غربت و از روای اوازه و ردیزبان او بود: افغانستان و ایران! او در این دیدار به من گفت: «گمان مدار که من سروین شعر به زبان فارسی را به بهای ارزان ادامه می‌دادم. در گذشته نیز تحت فشار بودم که به زبان پیشوای شعر بگویم. اما عشق من به زبان فارسی دستوری نبود: با شیر اندرون شده با جان پدر رود»

* * *

خبر بسیاران شهرهای ایران به گوش استاد خلیلی رسیده بود. از اینکه نسیانز و به قول خود او کعبه شعر و عشق -

بچله رشد آموزشی ادب فارسی هر سه ماه یک بار به منظور اعتلای طائف و سیستان و چاهچریان دانشگاهها و مراکز تربیت معلم و انتخابیان آنان با قیمهای صحیح تدریس ادب فارسی منتشر می‌شود.

فهرست

۳	یادی از استاد خلیل الله خلیلی
۴	ادب درس و ادب نفس
۱۲	رفتارشناسی حروف اضافه
۲۴	نقدی بر رزمانه رستم و اسندیار
۳۲	سخنرانی استاد دکتر شهیدی
۳۸	نقد اخلاقی و ضرورت انجام آن
۴۴	دکتر حسین رزمجو
۴۷	دکتر پوران کاشانی
۴۸	جهان ملک خاتون
۵۵	سوق نعمت دیدار
۵۸	زنگ تغییر
۶۱	از میان نامه‌ها
۶۲	بروشن و پاسخ
۶۴	به بارگاه شیخ اجل سعدی و لسان الغیب
	خلیل الله خلیلی
	معرفی کتاب
	تفصیرات کتابهای فارسی و آنسین نگارش رشته‌های عمومی

روی جلد، صفحه ۲ و ۶۷ نوونهایی است از کارهای جواد بخشیاری، از استاید انجمن خوشنویسان ایران. تماشگاه کارهای ایشان از تاریخ ۶۶/۱/۲۴ تا ۶۶/۳/۶ در موزه هنرهای معاصر ایران دایر بوده است.

ادب دوست و ادب نفس

بعیان شده بود، آشکارا می‌گریست. تأثیرات و تأملات او از این بابت، هم در قصیده‌ای که در همین شماره چاپ شده، منعکس است. می‌خواست برای مجله ما شعر بفرستد. پذیرفته بود که همکار ما باشد. اما اجل مهلتی نداد. و تقدیر چنین بود که او لین شعر استاد خلیلی در مجله رشد، آخرین شعر دوران عمرش باشد!

* * *

یکماه پیشتر برای استاد آرزوی تندرنستی و طول عمر داشتم. و امروز می‌باید برای او آمرزش و غفاران الهی آرزو کنم. خداوند روحش را غرق رحمت کند که عاشق ایران، دوستدار زبان و ادب فارسی و سرسپرده اهل بیت عصمت (ع) بود.

«سردپیر»

(*) خواندنگان غریب خود منوجه‌اند که شماره‌های رشید در موقعد مفتر کرد. در تراستاصه آن ذکر نمده متنزه‌ی می‌گردد.